

रेन्द्राः शुभाः शुभस्यानगता विदधुः । नरं ससृजं
शुभदृष्टेहा भूपं हतारिं सुशरीरकीर्तिम् । तत्रादि
खेचरयुतिश्च भाग्यमे भूपतिं हि जनयेत् बुधोनिता ।
शौरिभूततुङ्गनिता नरं कामकीर्तिधनसौख्यवर्जितम् ।
धर्मे तु तीर्थं दिनकक्षवाग्दे चन्द्रो नखो वातमसृक्
च शक्रो १४ । मातृमृतिर्गोऽङ्गयुगे २६ कविर्मां तिय्यवृत्ते
१५ तातमृतिं गुरुय ॥

वर्षलग्नात् धर्मभावफलं नी० ता० उक्तं यथा

“भौमेऽयदपे त्रिनवगे क्रूरयुक्ते बलान्विते । गुणावह-
स्तदा मार्गचिरं कार्यं स्थिरं तनु । त्रिधर्मस्योऽवृत्पः
सूर्यः कन्दलीमार्गसौख्यदः । अन्यपेक्षयायानं स्यात्
स चेन्नाधिकतो भवेत् । गुरुऽवृत्पे त्रिनवगे मार्गसौख्यं
विलोभगे । अस्ते वा कुगतिः सौख्ये देवयात्रा तथा-
विधे । क्रूरार्दिने कुयानं स्यात् गुरावेवं विदितयेत् ।
इत्यशले लग्नधर्मपत्योर्वात्ताऽस्यचिन्तिता । लग्ने शो
धर्मपे यच्च नृ खं सहचिन्तिताध्वगः । एवं लग्ना-
वृत्त्योर्वागे सुयहाङ्गपयोरपि । गुरुस्थाने कुजे धर्मे
सदुयात्रा भव्यचित्ता । अस्थाने लग्नपो भौमो दृष्टः
सद्यानसौख्यदः । स्वस्थानगो हि बलवान् लग्नदर्शी सुवा-
नदः । जन्माधिकारी शो बन्धस्थाने क्रूरयुतो यदा ।
पन्था रिपोः खकटकाङ्कुगुरुकेन्दुजीवयोः । धर्मे
शनिर्नाधिकारी पन्थानमशुभं वदेत् । इत्यं गुरो
दूरयात्रा नृपसङ्गस्ततो गुणः । कुजेऽवृत्पे नष्टवले
स्वजनाहूरतो गतिः । द्यूनेन्विशा धमे इन्दो सबलेऽध्वा
विदेशलः । धर्मे शो बलवान् पापायुतः केन्द्रेऽधिकार-
वान् । अधिकारे गतिः सख्ये सेनापत्येऽपि वा वदेत् ।
एवं विधे कुजे जीवे युतेऽर्काच्चगते पुनः । परसैन्यो-
परिगतजयस्थानिस्तुष्टावहा । जीवाक्षयसमे भौमे
शुभां यात्रां नृणां वदेत् ॥ १८ व्याधये खट्वतिपदार्थं
“धर्मादनिच् केवलात् पा० बद्ध० अनिच् । विधर्मां सुधर्मां
केवलादित्युक्तेः परमः स्त्रीपत्नीं यस्येति बद्धव्रीहौ न ।
सन्दिग्धसाध्यधर्मा इत्यादौ तु कर्मधारयपूर्वपदो बद्ध-
व्रीहिः समानविभक्तिकपदपूर्वकेतरत्वस्यैव केवलशब्दार्थ-
त्वात् निवृत्तिधर्मा अनृत्तिविधर्मा इत्यादौ अनिच् ।

धर्मकर्मन् न० धर्मस्य धर्मार्थं कर्म । धर्मप्रतिपादककर्मभेदे
“वेदप्रणिहितं धर्मकर्म तन्माङ्गलं परम्” ब्रह्मसू० ५० ।

धर्मकार्यं धर्मक्रियादयोऽप्यत्र ।

धर्मकथादरिद्र ५० धर्मार्थकथायां दरिद्रः । कविकावे

ज्ञातमानवे कन्नौ नृणां धर्मकथाग्रन्थत्वात् तथात्वम् ।

धर्मकाम ५० धर्मं कामयते फलानसिन्धानेन कस-
व्यप० सं० । कर्त्तव्यवृद्ध्या धर्मकारके “अथ ते (तव) यदि
धर्मविचिकित्सा हृत्तिविचिकित्सा वा स्यात् । ते तत्र
ब्राह्मणा सम्यग्दर्शनयुक्ता आयुक्ता अरुन्धता धर्मकामाः
स्युः” एका० धृता तैत्तिरीयश्रुतिः । “धर्मकामाः
जीवन्मुक्तवत् कर्मण्योदासीन्यमकुर्वन्वाः” एका० रघु० ।

धर्मकाय ५० धर्मस्य धर्मार्थं कायोऽस्य । बुद्धे त्रिका० ।

धर्मकील ५० धर्मस्य कील इव । राजशासने त्रिका० ।

संज्ञायां कन् । धर्मकीलक ब्रह्मशासने शब्दरत्न० ।

धर्मकृत ५० धर्मं धर्मसाधनं कर्म करोति क-किप् तुक् ।

धर्मसाधनकर्मकरे । “ज्येष्ठास्तु च न बद्धमित्रः सन्तो
धर्मकृतं प्रचुरकोपः” दृ० सं० । शिवणौ ५० धर्मप्र-
“धर्मकृतमी” विष्णुसं० । “धर्माधर्मविहीनोऽपि धर्म-
मर्यादास्यापनार्थं धर्ममेव करोतीति धर्मकृतं भा० ।

धर्मकेतु ५० धर्मः अहिंसारूपकर्म केतुर्यस्य । १ बुद्धे शब्दा०
तस्याहिंसारूपपरमधर्मकृत्वात् तथात्वम् । काव्यपर्वश्लो
२८ केतुनृपपुत्रभेदे । “सुकेतुतनयस्यापि धर्मकेतुरिति
श्रुतः” हरिवं० २६ अ० । “अचक्रात् सन्ततिस्तथात्
सुनीतोऽयं निकेतनः । धर्मकेतुः सुतत्वात् सत्यकेतुरजा-
यत” भाग० ८।१७।६ निकेतनपुत्रो नृपभेदे च । धर्मः
केतुरिवाश्रयः । ४ धर्मध्वजे त्रि० ।

धर्मकोप ५० धर्मः कोप इव धर्मस्य कोपः समूहो वा । धर्म-
रूपे रक्षणीये १ वृत्ति २ धर्मसमूहे च “ब्राह्मणो जाय-
मानो हि श्रियव्यामधिजायते । ईश्वरः सर्वभूतानां
धर्मकोषस्य गुप्ते” मनुः ।

धर्मक्षेत्र न० तद् ॥ धर्माजिनार्थक्षेत्रे कर्मभूमौ भारतवर्षे ।
धर्मस्य पूर्वमविद्यमानस्योत्पत्तेः विद्यमानस्य च हृद्वे-
र्निमित्ते शस्त्रेण २ स्थानभेदे च “धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे सम-
वेता युयुत्सवः” गोता । कुरुक्षेत्रञ्च श्रुतिसृतिप्रदि-
देवयजनस्थानमविरुक्तं वा कुरुक्षेत्रशब्दे दर्शितं तद्व्या-
हृत्ये धर्मक्षेत्रगति विगोषणम् । “तस्मिन् याताः
पाण्डवाः पूर्वावधिधार्मिका यदि पक्षद्वयहिंसानिमित्ता
दधर्मादुन्नीता नियन्त्रेन् ततः प्राप्तराज्या एव मम सुत-
अथ वा धर्मक्षेत्रनाहात्येन पापिनामपि मत्पुत्राणां
कदाचित् चित्तप्रसादः स्यात्तदा च तेऽनुतप्ताः कपटो-
पात्तं राज्यं पाण्डवेभ्यो यदि दद्युस्तर्हि विनापि युद्धं
हता एवेति स्वपुत्रराज्याचामे पाण्डवराज्याचामे च